Lietas arhīva Nr. 1A-0032-19/15
ECLI:LV:RLPT:2019:0225.1A29018918.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019.gada 25.februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese D.Bērziņa
2019.gada 25.februārī rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) sūdzībā par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša (turpmāk tekstā - iestāde) 2018.gada 17.oktobra lēmumu Nr.20/3/3-1654.

Aprakstošā daļa

2018.gada 27.augustā Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. VL00500885 par to, ka 2018.gada 21.jūlijā plkst. 14:22 transportlīdzeklis VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ brauca pa autoceļu Rīga-Sigulda-Igaunijas robeža (Veclaicene) (A2) 128,1 kilometrā ar ātrumu 105 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Ātrums fiksēts ar braukšanas ātruma mērīšanas iekārtu GATSO RT4 (sērijas Nr. 16-33-020-615), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīma ir + 3 km/h, ja ātrums ir lielāks par 100 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 101 km/h. Transportlīdzekļa vadītājs atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza par 11 km/h.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta 149.^{8} panta 3.daļā, transportlīdzekļa īpašniekam /pers. A/ uzlikts naudas sods 20,00 EUR apmērā.

Minēto protokolu-lēmumu Nr. VL00500885 iesniedzējs pārsūdzēja augstākā iestādē.

Ar augstākās iestādes priekšnieka N.Krapša 2018.gada 17.oktobra lēmumu Nr.20/3/3-1654 atstāts negrozīts 2018.gada 27.augusta protokols-lēmums Nr. VL00500885, bet sūdzība noraidīta.

2018.gada 6.novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša 2018.gada 17.oktobra lēmumu Nr. 20/3/3-1654.

Ar tiesneses 2018.gada 13.novembra lēmumu ierosināta tiesvedība un nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā.

Sūdzībā iesniedzējs norāda, ka savu vainu atzīst un izdarīto vaļsirdīgi nožēloju. Sūdzībā norāda, ka pamatojoties uz Latvijas APK 21. un 33.panta pirmās daļas 1.punktu lietā konstatējami atbildību mīkstinošie apstākļi, kas norādīti Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktā, kā arī Latvijas APK 33.panta otrajā daļā.

Iesniedzējs norāda, ka viņš nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, kā arī lietā nav konstatējami Latvijas APK 34.pantā norādītie apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 32.panta otrajā daļā norādīts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā minēto, kā arī atbildību mīkstinošus apstākļus, to ka naudas sods nepārsniedz 40,00 *euro* apmēru un iesniedzēja rīcība nav radījusi draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, iesniedzējs lūdz saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu atcelt Lēmumu, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Papildus iesniedzējs norāda, ka Latvijas APK 270.panta pirmajā daļā noteikts, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus.

N o 2018.gada 27.augusta administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma satura izriet, ka pārkāpums konstatēts 2018.gada 21.jūlijā, savukārt lēmums par naudas soda uzlikšanu pieņemts 2018.gada 27.augustā. No minētā secināms, ka Lēmums pieņemts 37 dienu laikā pēc pārkāpuma konstatēšanas, kas nozīmē, ka lietā konstatējams būtisks procesuālo normu pārkāpums, kas ietekmē Lēmuma tiesiskumu pēc būtības.

VP GKPP SDP priekšnieks N.Krapsis Lēmumā nav vērtējis atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus, proti, iesniedzēja rīcībā ir konstatējami atbildību mīkstinošie apstākļi, kas norādīti Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktā un 33.panta otrajā daļā, savukārt pastiprinoši apstākļi nav konstatējami. No minēta izriet, ka VP GKPP SDP priekšnieks N.Krapsis nav izpildījis Latvijas APK 32.pantā minēto.

Iesniedzējs norāda, ka, nezinot par pārvietojamā fotoradara atrašanas vietu, brauca ar ātrumu 105 km/h. Vispārzināms fakts autovadītāju vidū, ka ārpus apdzīvotām vietām vidējais braukšanas ātrums ir 110 km/h, par ko pārsvarā Valsts policijas Ceļu policijas darbinieki vadītājus nesoda, proti, iesniedzējs brauca lēnāk nekā pārējie transportlīdzekļu vadītāji, kas, iespējams, radīja neērtības pārējiem vadītājiem.

No minētā var secināt, ka iesniedzēja darbībās nav saskatāms ļauns nolūks pārkāpt atļauto braukšanas ātrumu, bet gan iekļauties kopējā satiksmes plūsmā.

Likumdevējs, nosakot sodu par ātruma pārsniegšanu no 11 km/h līdz 20 km/h, ir noteicis, ka ir piemērojams brīdinājums vai naudas sods 20,00 euro apmērā. Iesniedzēja ieskatā no minētā var secināt, ka likumdevējs ir ņēmis vērā faktu, ka ātruma pārsniegšana par 11 km/h, kas ir iesniedzēja gadījums, nav tik būtiska, lai par to piemērotu naudas sodu.

Iesniedzējs uzskata, ka, ņemot vērā īpatnības par lēmuma pieņemšanu un protokola sastādīšanu bez transportlīdzekļa apturēšanas vadītājam klāt neesot, proti, brīdinājumu piemērot nevar, likumdevējs ir paredzējis Latvijas APK 21.panta piemērošanu. Augstākā iestāde, izskatot sūdzību par lēmumu, atklājot jaunus faktus par pārkāpumu un pārkāpēju, kā arī izvērtējot visus lietas apstākļus, ir tiesīga piemērot mutvārdu aizrādījumu maznozīmīga pārkāpuma gadījumā.

Pamatojoties uz Latvijas APK 22.pantā noteikto administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Iesniedzēja ieskatā soda mērķis ir sasniedzams izsakot viņam mutvārdu aizrādījumu, jo pārkāpums ir nebūtisks un nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kā arī iesniedzējs apsolās turpmāk ievērot atļauto braukšanas ātrumu.

Ņemot vērā minēto, iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša 2018.gada 17.oktobra lēmumu Nr.20/3/3-1654 pilnībā.

2018.gada 18.decembrī tiesā no iestādes saņemts paskaidrojums par /pers. A/ sūdzību.

Paskaidrojumā iestāde norāda, ka attiecībā par /pers. A/ sūdzībā norādītajiem argumentiem paskaidrojam, ka Latvijas APK satur procesuālās tiesību normas, kas nosaka lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās, kā arī nosaka atbildību par konkrēto pārkāpumu izdarīšanu. Savukārt CSL 43.^{6}pants nosaka īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli. Līdz ar to 43.^{6}pants ir speciālā tiesību norma attiecībā uz Latvijas APK, jo nosaka procesa īpatnības attiecībā uz pārkāpumiem, kas fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Tikai tie jautājumi, kurus nereglamentē CSL 43.^{6}pants, tiek izskatīti piemērojot Latvijas APK normas.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka, atbilstoši CSL prasībām, personai, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, tiek piemērots sankcijā noteiktais minimālais naudas sods.

Apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir atzinis un nožēlojis, nevar būt par pamatu viņa atbrīvošanai no administratīvās atbildības. /pers. A/ norādītais apstāklis, ka neesot bezkaunīgs CSN pārkāpējs, kas sistemātiski pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu, kā arī braucis lēnāk nekā citi transportlīdzekļu vadītāji, pārkāpēja personību raksturo pozitīvi, bet pats par sevi nav pietiekams pamats pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu, jo ir novērtējams kā normāla parādība un tādēļ nevar būtiski ietekmēt soda izvēli.

Iestādes ieskatā, /pers. A/ norādītie, viņaprāt, vainu mīkstinošie apstākļi - tas, ka naudas sods nepārsniedz 40,00 euro apmēru un viņa rīcība nav radījusi draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, kā arī fakts, ka viņa rīcībā nav saskatāmi vainu pastiprinoši apstākļi, nerada pārliecību, ka viņš ir sapratis savas rīcības prettiesiskumu. Proti, no sūdzības iesniedzēja norādītā secināms, ka, viņa ieskatā, drīkst pārkāpt atļauto braukšanas ātrumu, ja ir labi laika apstākļi, diennakts laiks un zema satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums, neievērojot ceļa zīmju prasības tādēļ, šāda rīcība nerada ceļu satiksmei bīstamu situāciju un nerada draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

CSL 19.pants noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir pienākums neradīt satiksmei bīstamas vai satiksmi apdraudošas situācijas. Taču minētās tiesību normas prasību ievērošana neizslēdz ceļu satiksmes dalībnieku pienākumu ievērot arī pārējās CSL ietvertās tiesību normas, tostarp ievērot atļauto braukšanas ātrumu, neatkarīgi no tā vai normu prasību neievērošana rada vai nerada tiešas sekas (arī iespējamas sekas) citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Tādējādi tā iemesla dēļ, ka nav noticis ceļu satiksmes negadījums, nav pamata atzīt, ka pārkāpums nebūtu radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, jo, lai secinātu, ka pārkāpums ir radījis šādus draudus, nav nepieciešams konstatēt reālu seku iestāšanos. Iestādes ieskatā, ņemot vērā iepriekš paskaidrojumā norādīto, ir pietiekami konstatēt pašu pārkāpumu un šādu seku iespējamību, kontekstā ar izdarīto pārkāpumu.

Pārvietošanos ar transportlīdzekli ar ātrumu, kas par 11 km/h pārsniedz pieļaujamo, iestāde atzīst par reālu satiksmes drošības apdraudējumu neatkarīgi no tā, vai reālas sekas ir iestājušās vai nē. Šādos apstākļos VP GKPP SDP nesaskata, ka mutvārdu aizrādījums varētu kalpot kā audzinoša rakstura līdzeklis, lai sūdzības iesniedzējs saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk šādu rīcību nepieļautu.

Attiecībā uz /pers. A/ argumentu par Latvijas APK 270.pantā noteiktā termiņa neievērošanu iestāde vērš tiesas uzmanību par Latvijas APK 270.panta pirmajā daļā noteikto, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu vai citus materiālus.

Latvijas APK 270.panta trešajā daļā noteikts, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē var izskatīt un lēmumu pieņemt uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas.

Gadījumos, kad pārkāpums fiksēts ar tehnisko līdzekli neapturot transportlīdzekli, nav iespējams uzreiz pieņemt lēmumu par personas saukšanu pie administratīvās atbildības. Pamatojoties uz Valsts policijas ar VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" noslēgto deleģēšanas līgumu VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā savas kompetences ietvaros apstrādā to informāciju, kas par attiecīgo pārkāpumu saņemta no tehniskajiem līdzekļiem, sagatavo protokola - lēmuma projektu, kuru nosūta Valsts policijai izvērtēšanai un lēmuma pieņemšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 37.panta pirmo daļu, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

Saskaņā ar Latvijas APK 37.panta ceturto daļu, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka ir ievēroti Latvijas APK 37.pantā paredzētie termiņi.

Pamatojoties uz minēto, iestāde lūdz tiesu saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu lietā pieņemto lēmumu atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} pantā noteikto tiesa iesniedzēja sūdzību izskata, ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša 2018.gada 17.oktobra lēmumu Nr.20/3/3-1654, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2)vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12} panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuras iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Šāds viedoklis ir izteikts Senāta 2004.gada 23.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-216/2004 8.punktā un 2005.gada 22.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2005 12.punktā.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 101.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h. Ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt:

101.1. motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem – 90 km/h;

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 102.punkts noteic, ka Ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi, ievērojot šo noteikumu 99. punktā minētos nosacījumus, drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto ātrumu.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumu" 99. punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

Latvijas APK 149.^{8}panta 3.daļā noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 11 kilometriem stundā līdz 20 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit *euro* apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{4} pantā noteikts - noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta trešā daļa nosaka, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, personai uzliek attiecīgajam pārkāpumam noteikto minimālo naudas sodu.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta otrā daļa nosaka, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam vai, ja turētājs nav norādīts, vai transportlīdzeklis ir noņemts no uzskaites, transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam). (..).

Lai iestātos Latvijas APK 149.^{8} panta 3.daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un ir pārsniedzis CSN noteikto atļauto braukšanas ātrumu.

Lietā nav strīda par to, ka 2018.gada 21.jūlijā plkst. 14:22 /pers. A/ piederošais transportlīdzeklis VOLVO S60, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atradās kustībā protokolā norādītajā vietā un laikā.

Lietā ir strīds par to, vai iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas 149.^{8} panta 3.daļas, kā arī vai pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu.

Lietā ir noskaidrots, ka Valsts policija saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{7} pantu ar VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija" ir noslēgusi deleģēšanas līgumu. Saskaņā ar šo līgumu VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija" transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā apstrādā to informāciju, kas par attiecīgo pārkāpumu saņemta no tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), sagatavo Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta sestajā daļā minētā protokola-lēmuma projektu un nosūta to Valsts policijai izvērtēšanai un lēmuma par administratīvā soda piemērošanu pieņemšanai, bet pēc minētā Valsts policijas lēmuma pieņemšanas protokolu- lēmumu nosūta šā likuma 43.^{6} panta astotajā daļā minētajai personai.

Tādejādi ar tehniskiem līdzekļiem iegūto informāciju par pārkāpumu pārbauda gan VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija", gan Valsts policijas amatpersona, kas pieņem lēmumu par administratīvā soda piemērošanu. VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija" savas kompetences ietvaros reģistrē transportlīdzekļus un izsniedz numura zīmes, nodrošina un uztur transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistru.

Līdz ar to tiesai nerodas pamatotas šaubas par to, ka 2018.gada 21.jūlijā plkst. 14:22 tieši transportlīdzeklis VOLVO S60, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atradās kustībā protokolā norādītajā vietā.

Lietā ir noskaidrots un tiesai, izvērtējot visus lietā esošos materiālus, nerodas šaubas, ka tieši Latvijā reģistrētais transportlīdzeklis VOLVO S60, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, brauca pa autoceļu Rīga-Sigulda-Igaunijas robeža (Veclaicene) (A2) 128,1. kilometrā ar ātrumu 105 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Ātrums fiksēts ar braukšanas ātruma mērīšanas iekārtu GATSO RT4 (sērijas Nr. 16-33-020-615), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīma ir + 3 km/h, ja ātrums <100 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 101 km/h. Transportlīdzekļa vadītājs atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza par 11 km/h.

No lietas materiāliem izriet, ka GATSO LV sistēmas T-sērijas radaram RT4 (sērijas Nr. 16-33-020-615) ir veikta verifikācija un minētā mērierīce atbilst Ministru kabineta 2014.gada 14.oktobra noteikumu Nr. 624 „Noteikumi par mērlīdzekļu metroloģiskas kontroles kārtību un pirmreizējās verificēšanas atzīmēm", kā arī 2007.gada 9.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" pielikuma 1.5.apakšpunktam, kurā noteikts, ka autotransporta līdzekļu ātruma kontroles mērierīces jāverificē ne retāk kā reizi gadā.

GATSO LV sistēmas T-sērijas radara RT4 (sērijas Nr. 16-33-020-615) faktisko derīgumu apliecina izsniegtais Latvijas Nacionālā metroloģijas centra atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. E1043V17, kurā norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu no 2017.gada 11.novembra līdz 2018.gada 8.novembrim.

Tiesa atzīst, ka 2018.gada 21.jūlijā plkst. 14:22 transportlīdzekļa VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ braukšanas ātruma fiksēšanas fakts pa autoceļu Rīga-Sigulda-Igaunijas robeža (Veclaicene) (A2) 128,1. kilometrā ar GATSO LV sistēmas T-sērijas radaru RT4 (sērijas Nr. 16-33-020-615) atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, kā arī Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša 2018.gada 17.oktobra lēmuma Nr. 20/3/3-1654 pamatojumu, atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 274. panta un 275.panta pirmās daļas pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi kādus būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 243., 243.[1], 244.pantu par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā uzskatāmi administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.VL00500885, shēma, fotoradara GATSO LV sistēmas T-sērijas RT-4 Nr. 16-33-020-615, atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. E1043V17.

Tiesa, izvērtējot pierādījumus, uzskata, ka transportlīdzekļa VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ īpašnieks /pers. A/ pamatoti saukts pie atbildības par CSN 101.1 punkta pārkāpumu un sods piemērots atbilstoši Latvijas APK 149.[8] panta trešajā daļā noteiktajam.

Nekādus konkrētus argumentus, kas būtu par pamatu apšaubīt administratīvās lietvedības pamatotību un lietā esošos pierādījumus vai, kas izslēgtu sūdzības iesniedzēja kā transportlīdzekļa īpašnieka atbildību, tiesa nekonstatē.

Tiesa, izvērtējot lietā pārbaudītos pierādījumus, secina, ka pierādījumi ir pietiekami un tie pierāda pārkāpuma esamību.

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. VL00500885 par transportlīdzekļa VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ vadītāja sodīšanu.

Latvijas APK 21.panta otrajā daļā minēto nosacījumu iestāšanās vēl nenozīmē, ka pārkāpums uzreiz atzīstams par maznozīmīgu, bet gan to, ka minētie nosacījumi ir obligāti, lai izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, vispār rastos pamats un tiesības izvērtēt jautājumu par personas atbrīvošanu no administratīvās atbildības.

Tiesa pievienojas iestādes pārstāvja viedoklim, ka iesniedzēja lūgums piemērot Latvijas APK 21.pantu un atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar Latvijas APK 22.pantu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Iesniedzējs sūdzībā nav minējis apstākļus, kas būtu atzīstami par īpašiem tādā nozīmē, lai izskatāmo gadījumu atzītu par izņēmuma gadījumu, lai atbrīvotu no administratīvās atbildības, kā arī tiesa no lietas materiāliem tādus apstākļus nekonstatē.

Pieņemot sūdzību, ierosinot lietu un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzēja Satversmes 92. pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā.

Netiek pārkāpta arī iesniedzēja nevainības prezumpcija, jo, tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, bet sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti.

Likuma redakcija, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā, noteica, ka par Latvijas APK 149.[8] panta 3.daļā paredzēto noteikumu pārkāpšanu transportlīdzekļa vadītājam izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu 20,00 *euro* apmērā. Sūdzības iesniedzējam par minēto pārkāpumu piemērots naudas sods 20,00 *euro* apmērā.

Izskatāmajā lietā tiesa pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot lietā esošos pierādījumus, kā arī uz pieredzi, atzīst, ka 2018.gada 17.oktobra iestādes lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem lietas faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā, novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ar visiem lietā esošajiem materiāliem ir pierādīts, ka 2018.gada 21.jūlijā plkst. 14:22 transportlīdzeklis VOLVO S60 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, brauca pa autoceļu Rīga-Sigulda-Igaunijas robeža (Veclaicene) (A2) 128,1. kilometrā ar ātrumu 105 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Ātrums fiksēts ar braukšanas ātruma mērīšanas iekārtu GATSO RT4 (sērijas Nr. 16-33-020-615), kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīma ir + 3 km/h, ja ātrums ir lielāks par 100 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 101 km/h. Transportlīdzekļa vadītājs atļauto braukšanas ātrumu pārsniedza par 11 km/h. Transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[8] panta 3.daļā. Tādējādi, protokols-lēmums Nr. VL00500885 /pers. A/ ir sastādīts likumīgi un pamatoti, kā arī piemērots atbilstošs sods.

Līdz ar to /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša 2018.gada 17.oktobra lēmumu Nr. 20/3/3-1654 ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 149. [8]panta 3.daļu, 243.pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša 2018.gada 17.oktobra lēmumu Nr.20/3/3-1654 (2018.gada 27.augusta administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr. VL00500885), bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā no tā pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2019.gada 25.februāra.

Tiesnese: . D.Bērziņa